

andre Lande angaaende fælles Fredningsbestemmelser for Fisk, Hummer m. m. Men da begærede Oplysninger ikke er kommet Udvalget i Hænde, stilles der ikke Ændringsforslag. Udvalget forbeholder sig derfor at vende tilbage til Sagen ved Forslagets tredie Behandling.

Om de af Udvalget og det af Flertallet under Nr. 13 fremsatte Ændringsforslag skal i øvrigt bemærkes følgende:

Ændringsforslag Nr. 1 er af redaktionel Art.

I Lovforslagets § 3 bestemmes det, at ethvert her i Landet hjemmehørende Fartøj, der anvendes til Fiskeri som Erhverv og har en Længde af 5 Meter eller derover, skal registreres, nummereres og mærkes samt forsynes med Fiskericertifikat. Udvalget finder, at Fartøjer og Baade under 6 Meter bør være fritagne for disse Bestemmelser, og stiller i Henhold hertil Ændringsforslag Nr. 2.

Da Fiskere har gjort gældende, at Bestemmelsen om Fiskeri med Bundgarn, efter hvilken den, der har erhvervet Ret til Pladsen, ikke behøver at udsætte Garnet før 1. September, let kan medføre, at Foraarsfiskeri med nævnte Redskab forhindres, har Udvalget søgt at raade Bod paa denne Ulempe. Vanskelighederne er imidlertid store, idet man maa anse det for yderst uheldigt at paalægge Fiskerne det som Pligt at udsætte Garnet, før det skal bruges, men man skønner, at Sagen kan løses ved Ændringsforslag Nr. 3, der bestemmer, at hvor der ordentligvis drives Foraarsfiskeri, skal Pladsen være afmærket senest den 15. Marts og Garnet udsat senest den 15. April.

Ved Ændringsforslag Nr. 4 fastsættes Bødestraf for Indtagelse af flere Bundgarnspladser, end vedkommende har Garn til.

Ved Ændringsforslagene Nr. 5 og 6 gives nogle tilføjende Bestemmelser angaaende Afmærkning af Sættetove og af Baade, der ligger med drivende Redskaber.

I Lovforslagets § 7 bestemmes det, at hvis Aalegaardsovernævnet skønner, at en Sag uden egentlig Grund er blevet det

forelagt, kan Sagens Omkostninger paalægges den, der har indanket Sagen. Endvidere kan Overnævnets Formand, naar han finder Anledning dertil, forinden Sagens Foretagelse kræve et Beløb deponeret. Da man blandt Fiskerne nærer Frygt for, at disse Bestemmelser skal kunne forhindre en formentlig forurettet Fisker i at indanke sin Sag for Overnævnet, og da dette ingeniunde har været Hensigten, foreslaar Udvalget ved Ændringsforslag Nr. 8, at det omhandlede Stykke udgaar.

Spørgsmaalet om Størrelsen af de Baade, der anvendes til Vaadfiskeri, har været meget omstridt, men ogsaa i det foreliggende Forslag søger man lovfæstet, at det kun i Vesterhavet er tilladt Vaadfiskere at benytte Baade, der er over 11 Meter lange i Vandlinien. Udvalget formener imidlertid, at man ikke bør tvinge Fiskerne til at bruge smaa Baade i Østersøen og Kattegat, og foreslaar derfor ved Ændringsforslag Nr. 10, at Maalbestemmelsen udgaar.

Da der ofte foreligger Klage over, at Fiskere overtræder den i Loven givne Regel om, at Redskaber skal anbringes udenfor en nærmere fastsat Afstand fra tidligere udsatte Redskaber, hvilket meget hyppigt medfører Tab for den Fisker, der først anbragte sine Fiskeredskaber, har Udvalget søgt at finde en Form, hvorefter Fiskerikontrollen fik Bemyndigelse til at skride ind. Da det imidlertid ofte kan være vanskeligt for Kontrollen at bestemme, hvilken af Parterne der har Retten paa sin Side, har man ikke villet gøre det til en Pligt for Kontrollen at skride ind, naar dette begæres, men har overladt det til Kontrollens egen Afgørelse. For at undgaa Vanskeligheder med Hensyn til Udredelsen af de med Redskabernes Fjernelse forbundne Udgifter har man fundet det rigtigst at foreslaa, at der, hvor Kontrollen paa Begæring lader Redskaber fjerne, skal den, der har fremsat Anmodning derom, forlods afholde Udgifterne, dog at han har Regres til den, som var Ejer eller Bruger af de fjernede Redskaber. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 11.